

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické
a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiného, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. R.**
zastoupený advokátem JUDr. Janem Groborzem
sídlem Pekařská 84, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2020, č. j. MV-83216-5/SO-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2020, č. j. MV-83216-5/SO-2020, se **ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 200 Kč, a to k rukám žalobcova advokáta JUDr. Jana Groborze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru

azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo vnitra“) ze dne 3. 4. 2020, č. j. OAM-1503-12/ZM-2020, kterým ministerstvo vnitra podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavilo řízení o žalobcem podané žádosti ze dne 8. 1. 2020 o prodloužení platnosti jeho zaměstnanecké karty z toho důvodu, že žalobce ve stanovené lhůtě neodstranil vady této žádosti, kdy tato nesplňovala náležitosti ve smyslu § 44a odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Konkrétně ministerstvo vnitra žalobci vytýkalo, že v rozporu s § 42g odst. 2 písm. c) bod. 2 zákona o pobytu cizinců k žádosti nepředložil kopii řidičského průkazu sk. B, coby doklad prokazující odbornou způsobilost k výkonu požadovaného zaměstnání, a to na pracovní pozici 75220, Truhláři (kromě stavebních) a pracovníci v příbuzných oborech. Žalobce sice k žádosti doložil pracovní smlouvu, uzavřenou dne 5. 11. 2019 se společností VELECKÝ s. r. o. (IČO: 29245214), na pozici truhlář, nicméně z centrální evidence volných míst MPSV vyplývá, že jmenovaná společnost k výkonu požadovaného zaměstnání vyžadovala kromě odborné kvalifikace právě i dovednost v podobě řidičského průkazu sk. B.

2. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 17. 4. 2020 odvolání, k němuž mimo jiné přiložil i kopii svého řidičského průkazu sk. B1, B, C1, C, s datem vystavení 21. 9. 2018 a s dobou platnosti do 21. 9. 2048. Žalobce v podaném odvolání namítl, že *„v létě 2019 požádal o výměnu svého ukrajinského řidičského průkazu, nicméně mu nebylo vyhověno. Proto nemohl doložit vyměněný řidičský průkaz. (...) Žadatel tedy nemohl bez své viny doložit do řízení vyměněný řidičský průkaz.“* Ministerstvu vnitra bylo rovněž společností VELECKÝ s. r. o. dne 14. 4. 2020 adresováno podání, v němž uvádí, že žalobce *„je ve firmě zaměstnán jako truhlář, tudíž k výkonu této pracovní pozice není řidičský průkaz nezbytný.“* K tomuto podání byla rovněž přiložena kopie řidičského průkazu žalobce a také vyplněné *„Prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání dle § 42 g odst. 8 zákona o pobytu cizinců.“* ze dne 14. 4. 2020 s konstatováním, že žalobce má odbornou způsobilost dle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, přičemž řidičský průkaz sk. B není požadován.
3. Žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí nicméně aprobovala správnost postupu ministerstva vnitra při zastavení řízení o žalobcově žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nadto zdůraznila, že z centrální evidence volných míst MPSV i ke dni 2. 7. 2020 vyplývalo, že jmenovaná společnost VELECKÝ s. r. o. k výkonu požadovaného zaměstnání i nadále vyžadovala kromě odborné kvalifikace právě i dovednost v podobě řidičského průkazu sk. B. Žalobce však řidičský průkaz sk. B nepředložil, a to ani v dodatečné lhůtě, přičemž ke skutečnosti, že tak žalobce učinil až v odvolacím řízení, žalovaná odkázala na § 82 odst. 4 správního řádu a zde zakotvenou zásadu koncentrace řízení, kterou judikatura Nejvyššího správního soudu dlouhodobě vykládá tak, že v pobytových věcech cizinců se plně uplatní koncentrační zásada a že odvolací orgán nemůže zohlednit dodatečně předložené doklady v odvolacím řízení, které cizinec mohl a měl předložit již v prvostupňovém řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje krajskému soudu, aby rozhodnutí žalované zrušil.

5. Žalobce nesouhlasí s procesním postupem, ani právním názorem správních orgánů, které považuje za přepjatě formalistické a nezohledňující specifické skutkové okolnosti daného případu. Žalobce nezpochybňuje, že požadovaný řidičský průkaz sk. B předložil až v odvolacím řízení, nicméně tak učinil v důsledku neznalosti právních předpisů, kdy jej chtěl předložit až poté, co mu bude ukrajinský řidičský průkaz vyměněn za mezinárodní. Dále zdůrazňuje, že ani jeho stávající zaměstnavatel k výkonu jeho zaměstnání na pozici truhlář nevyžaduje. Žalobce tak má za to, že zcela naplnil zákonné požadavky na odbornou způsobilost k výkonu daného zaměstnání. Požadavek na doložení řidičského průkazu je požadavkem nad rámec zákona, zmíněný zaměstnavatelem v evidenci volných míst, z něhož však i samotný zaměstnavatel ustoupil, jak vyplývá z jeho vyjádření ze dne 14. 4. 2020.
6. Dále dle názoru žalobce se žalovaná dostatečně nevypořádala ani s jím vznesenou námitkou ohledně přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, kdy žalobce na území České republiky dlouhodobě pobývá se svou manželkou, která zde rovněž pracuje, a nezletilou dcerou, která studuje. Nadto žalobce uvádí, že se jedná i o zásah do podnikatelské činnosti zaměstnavatele, jelikož byl na uvedenou pozici dlouhodobě zaučován, přičemž zaměstnanců na uvedenou pozici truhláře je v České republice dlouhodobě nedostatek.

III. Vyjádření žalované a replika žalobce

7. Žalovaná označila podanou žalobu za nedůvodnou a v podrobnostech odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Nadto dodává, že povinnost být držitelem řidičského oprávnění sk. B dle výpisu Evidence volných pracovních míst ze dne 7. 7. 2020 stále trvá, a proto je absence takového dokladu překážkou pro výkon pracovní pozice truhláře. Nedoložení výše uvedeného dokladu i přes výzvu ministerstva vnitra ze dne 5. 2. 2020 do dne vydání žalobou napadeného rozhodnutí, bylo důvodem pro zastavení správního řízení ve věci žádosti účastníka řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaná tak odmítá žalobní námitku, že se jedná o přepjatě formalistické rozhodnutí, neboť žalobce nedoložil zákonnou náležitost své žádosti, konkrétně doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání. V závěru svého vyjádření pak žalovaná opětovně poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu ve vztahu k uplatnění zásady koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu v pobytových věcech cizinců, s níž je dle žalované napadené rozhodnutí zcela v souladu. Pokud jde o námitku nedostatečného posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života, žalovaná předně uvádí, že meritornímu přezkumu bránil postup žalobce v podobě nedoložení potřebných náležitostí žádosti. Přesto se žalovaná v odůvodnění zabývala i touto okolností, přičemž zdůraznila, že žalobce uváděl pouze obecná tvrzení, bez doložení konkrétních skutečností. Nadto žalobci nebrání si opětovně v budoucnu požádat o pobytový status na území České republiky a v mezidobí navštěvovat rodinu v rámci bezvízového styku.
8. V replice k vyjádření žalované žalobce i nadále setrvává na své žalobní argumentaci, přičemž nesouhlasí s názorem žalované, že jeho žalobní námitky jsou pouze obecné a nikterak konkretizované, což platí zejména ve vztahu k otázce posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

IV. Ústní jednání konané dne 17. 2. 2021

9. Při ústním jednání žalobce setrval na svých tvrzeních již dříve písemně uplatněných v žalobě, resp. v replice k vyjádření žalované k žalobě. Žalovaná se jednání bez omluvy nezúčastnila.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí ministerstva vnitra, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná** (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
11. Obsah žalobních námitek a tedy i podstatu nyní projednávané věci tvoří nesouhlasná polemika žalobce s procesním postupem ministerstva vnitra, které dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavilo řízení o žalobcem podané žádosti ze dne 8. 1. 2020 o prodloužení platnosti jeho zaměstnanecké karty z toho důvodu, že žalobce ve stanovené lhůtě neodstranil vady této žádosti, kdy tato nesplňovala náležitosti ve smyslu § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců.
12. Krajský soud se předně ztotožňuje s názorem žalované, že z judikatury správních soudů, včetně Nejvyššího správního soudu ve vztahu k uplatnění zásady koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu, dle kterého se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve, vyplývá, že zásada koncentrace řízení je v pobytových věcech cizinců běžně používaný institut a nepřipouští se zde žádné odchylky. Kupříkladu v rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, Nejvyšší správní soud uvedl, že „*stěžovatelce lze přisvědčit v tom, že zásada koncentrace řízení není neomezená. V určitých typech řízení je prolomena zásadami uvedenými zejména v § 2 a § 3 správního řádu. Typicky se jedná o řízení o přestupcích a správních deliktech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008-115, a ze dne 27. 11. 2012, čj. 1 As 136/2012-23, bod 14). Koncentrační zásada se neuplatní obecně též v řízeních, v nichž má být z moci úřední uložena povinnost (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, čj. 5 As 7/2011-48). Výjimka z uplatnění zásady koncentrace řízení se ovšem v nynějším případě nemůže uplatnit. Řízení se vede o žádosti stěžovatelky, tedy nebylo zahajováno z moci úřední. Nebylo rozhodováno o uložení povinnosti ani o otázce správního trestání. Krajský soud správně poukázal na rozhodnutí NSS, ze kterého vyplývá, že v řízeních o žádosti je zásada koncentrace řízení zcela namístě (rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2009, čj. 2 As 17/2009-60). K uplatňování této zásady běžně dochází též v pobytových věcech cizinců a nepřipouští se zde žádné odchylky (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 11. 2015, čj. 3 Azs 162/2015-43, ze dne 3. 3. 2016, čj. 10 Azs 95/2015-36, bod 12, nebo ze dne 29. 8. 2016, čj. 7 Azs 99/2016-36, bod 25). NSS uzavírá, že zásada koncentrace řízení se vztahuje také na nyní projednávanou věc. NSS se plně ztotožňuje se závěry krajského soudu, že v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu stěžovatelka neuvedla žádné relevantní důvody, které by objasnily, proč nemohla doklady předložit již v řízení I. stupně. (...) Aplikace zásady koncentrace řízení v takovém případě není zbytečným formalismem. S ohledem na vše výše uvedené lze proto uzavřít, že žalovaná byla oprávněna aplikovat zásadu koncentrace řízení a krajský soud tuto námitku posoudil zcela správně.“ Zjednodušeně řečeno, zásada koncentrace řízení se uplatní i v pobytových věcech cizinců, přičemž odvolací orgán nemůže zohlednit dodatečně*

předložené doklady v odvolacím řízení, které cizinec mohl a měl předložit již v prvostupňovém řízení.

13. Krajský soud je však toho názoru, že v nyní projednávaném případě, a to právě s ohledem na jeho specifické okolnosti, nemusela a neměla být zásada koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu ze strany žalované vůbec aplikována. Jak totiž rovněž vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, na základě citovaného ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu má dojít k zrychlení správního řízení a zabránění jeho průtahům, jinými slovy má dojít k zefektivnění správního řízení. Koncentrační zásada se proto typicky uplatní v řízeních zahajovaných na návrh, tedy v řízeních o žádosti, včetně pobytových věcech cizinců, kde je především na žadateli, aby shromáždil a předložil správnímu orgánu potřebné podklady pro rozhodnutí. Jestliže tak žadatel neučiní, svědčí to o jeho nečinnosti a neochotě poskytnout správnímu orgánu I. stupně součinnost. Toto pochybení pak nemůže být zhojeno cestou uvedení nových tvrzení a důkazů v rámci odvolání.
14. Uvedené však dle krajského soudu platí pouze ve vztahu k dokladům či tvrzením, které jsou ze zákona obligatorní a tedy pro rozhodnutí správního orgánu o podané žádosti nezbytné a potřebné. V řízeních o pobytových věcech cizinců se tak bude zásadně jednat o podklady, kterými žadatel prokazuje splnění podmínek, vyžadovaných zákonem o pobytu cizinců pro daný druh pobytového režimu. Jedná se tedy o nezbytné, zákonem stanovené náležitosti, které musí daná žádost žadatele splňovat, čemuž koresponduje povinnost žadatele předložit ke své žádosti přiložit všechny nezbytné podklady, přičemž teprve na základě jejich předložení mohou správní orgány vůbec přistoupit k věcnému posouzení podané žádosti a tedy hodnocení, zda jsou v daném případě splněny podmínky vyžadované zákonem o pobytu cizinců. V případě, že tomu tak není, má správní orgán povinnost dle § 45 odst. 2 správního řádu žadatele vyzvat k odstranění vad žádosti. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že taková výzva nemusí splňovat formální podobu usnesení (srov. např. rozsudek ze dne 6. 4. 2016, č. j. 3 Azs 143/2015-37 či rozsudek ze dne 19. 1. 2017 č. j. 10 Azs 206/2016-48), přičemž správní orgán jí může žadateli adresovat opakovaně (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 A 159/2013-54). V této souvislosti Nejvyšší správní soud dokonce zdůrazňuje, že dotčený účastník řízení (žadatel) *„má právo na to, aby ho správní orgán vyzval ke splnění povinnosti doplnit jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky o nezbytné podklady tak, aby bylo jednoznačné, jaké listiny má předložit. Výzva ke splnění povinnosti přitom měla být formulována takovým způsobem, aby jí průměrný adresát veřejné správy porozuměl a mohl na ni podle své vůle reagovat (vyhovět jí, anebo i rezignovat na splnění uložené povinnosti, poučen o následcích, jež to bude mít).“* (srov. rozsudek ze dne 10. 10. 2014, č. j. 2 Azs 75/2014-26). Obligatorní náležitostí takové výzvy je ovšem poučení správního orgánu adresované žadateli o tom, že v případě neodstranění uvedených vad podané žádosti, může být řízení o podané žádosti zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to z důvodu, že *„žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.“* Jak v této souvislosti konstatoval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 28. 3. 2018, č. j. 9 A 163/2015-56, *„neodstranění podstatných vad žádosti bránících pokračování v řízení, správnímu orgánu nepřisluší, aby se danou žádostí meritorně zabýval. Pro rozhodnutí správního orgánu jsou v takovém případě irelevantní skutková zjištění o tom, že se cizinec v minulosti nedopustil žádného prohřešku proti právnímu řádu České republiky a že na jejím území žije spořádaným životem.“*

15. S ohledem na výše uvedené tak krajský soud uzavírá, že zásada koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu, uplatnitelná i v pobytových věcech cizinců, z níž mimo jiné vyplývá, že odvolací orgán nemůže zohlednit dodatečně předložené doklady v odvolacím řízení, které cizinec mohl a měl předložit již v prvostupňovém řízení, se primárně vztahuje k dokladům (náležitostem), jejichž předložení k žádosti je obligatorně stanoveno zákonem a jejichž nepředložení představuje podstatnou vadu žádosti bránící správnímu orgánu pokračování v řízení. Od těchto zákonem obligatorně vyžadovaných dokladů je však dle krajského soudu třeba odlišovat další podklady, tvrzení, materiály či důkazy, které správní orgán v rámci již věcného posouzení žádosti může po žadateli požadovat, aby na jejich základě prokázal hodnověrnost svých tvrzení o naplnění obligatorních podmínek pro vyhovění podané žádosti. Jejich nepředložení nicméně nepředstavuje onu podstatnou vadu podané žádosti bránící jejímu meritornímu přezkumu a tedy nevyvolává důsledky v podobě zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V těchto případech nicméně procesně pasivní žadatel podstupuje riziko, že správní orgán (po provedeném meritorním přezkumu) jeho žádost zamítne, neboť žadatel věrohodným způsobem neprokázal splnění zákonem stanovených podmínek pro její vyhovění. Tyto nedostatky nicméně dle krajského soudu může žadatel případně napravit v odvolacím řízení. Pokud by tomu tak nebylo a odvolací orgán by zásadu koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu důsledně aplikoval i na tyto případy, odvolací řízení by v podstatě ztrácelo význam a odvolání, coby procesní prostředek ochrany práv dotčeného žadatele by se stalo zcela vyprázdněným nástrojem.
16. Prizmatem výše uvedených závěrů krajský soud posoudil i nyní projednávaný případ žalobce, přičemž, jak již uvedl, s ohledem na jeho specifické okolnosti má za to, že zde nemusela a neměla být zásada koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu ze strany žalované vůbec aplikována.
17. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, důvodem zastavení řízení o žalobcem podané žádosti ze strany ministerstva vnitra byla skutečnost, že žalobce v rozporu s § 42g odst. 2 písm. c) bod. 2 zákona o pobytu cizinců k žádosti nepředložil kopii řidičského průkazu sk. B, coby doklad prokazující odbornou způsobilost k výkonu požadovaného zaměstnání, a to na pracovní pozici 75220, Truhláři (kromě stavebních) a pracovníci v příbuzných oborech, neboť z centrální evidence volných míst MPSV ministerstvo vnitra zjistilo, že jmenovaná společnost k výkonu požadovaného zaměstnání vyžadovala kromě odborné kvalifikace právě i dovednost v podobě řidičského průkazu sk. B. Z toho důvodu ministerstvo vnitra dle § 45 odst. 2 správního řádu také předtím žalobci dne 5. 2. 2020 zaslalo výzvu k odstranění vad jeho žádosti (č. j. OAM-1503-10/ZM-2020), a to mimo jiné právě za účelem předložení řidičského průkazu sk. B, coby dokladu prokazujícího odbornou způsobilost k výkonu požadovaného zaměstnání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod. 2 zákona o pobytu cizinců. K tomu byla žalobci stanovena lhůta 30 dnů od doručení výzvy, přičemž výzva obsahovala i poučení o tom, že nebudou-li ve stanovené lhůtě vady odstraněny, tj. pokud požadovaná náležitost nebude doložena, bude řízení o podané žádosti zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Předmětná výzva byla žalobci doručena dne 10. 2. 2020. Žalobce nicméně požadovanou náležitost (řidičský průkaz sk. B) ve stanovené lhůtě nepředložil a neodstranil tedy vady své žádosti, a proto ministerstvo vnitra řízení o ní citovaným usnesením zastavilo.
18. Podle § 44a odst. 9 písm. d) zákona o pobytu cizinců lze platnost zaměstnanecké karty při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně

prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu 2 let; v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, se platnost zaměstnanecké karty prodlouží na dobu odpovídající době uvedené v rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se podává ministerstvu. K žádosti je cizinec mimo jiné povinen předložit ... „d) doklady k prokázání odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c), jde-li o cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 2, pokud doklad, kterým cizinec prokázal ministerstvu svoji odbornou způsobilost při vydání zaměstnanecké karty, pozbyl platnosti.“ Z odkazovaného

§ 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců pak vyplývá, že „žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud ... „c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména 1. má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky, 2. má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a 3. splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.“

19. Jak ministerstvo vnitřní uvedlo i v odůvodnění předmětné výzvy k odstranění vad žalobcovy žádosti, pokud žalobce v žádosti uvádí, že i nadále hodlá být zaměstnán na pracovní pozici Truhláři (kromě stavebních) a pracovníci v příbuzných oborech (kód CZ-ISCO: 75220) u zaměstnavatele VELECKÝ s. r. o., a to dle volného místa v centrální evidenci volných míst MPSV č. 12477040743, z údajů zde uvedených vyplývá, že zaměstnavatel jmenovaná společnost k výkonu požadovaného zaměstnání vyžadovala kromě odborné kvalifikace právě i dovednost v podobě řidičského průkazu sk. B. Dle ministerstva vnitřního se tak jedná „o doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců. Tento doklad správnímu orgánu k žádosti o prodloužení platnosti doložen nebyl, ani nebyl doložen nikdy dříve.“ Jinými slovy, ministerstvo vnitřní z údajů týkajících se volného místa v centrální evidenci volných míst MPSV č. 12477040743, dovodilo, že odborně způsobilým k výkonu zaměstnání na pracovní pozici Truhláři (kromě stavebních) a pracovníci v příbuzných oborech (kód CZ-ISCO: 75220) u zaměstnavatele VELECKÝ s. r. o., je pouze ten uchazeč, který kromě odborné kvalifikace právě prokáže i dovednost v podobě řidičského oprávnění sk. B. S tím se ovšem krajský soud neztotožňuje, neboť ministerstvo vnitřní svým postupem učinilo z požadavku charakteru „dovednost“ (řidičské oprávnění) zákonem obligatorně vyžadovanou odbornou způsobilost ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců, k výkonu zaměstnání na pozici Truhláři (kromě stavebních) a pracovníci v příbuzných oborech (kód CZ-ISCO: 75220), aniž by zohlednilo pro danou věc klíčovou skutkovou okolnost, kterou představuje existence žalobcem doložené platné pracovní smlouvy u zaměstnavatele VELECKÝ s. r. o. uzavřené dne 5. 11. 2019 na dobu určitou do 31. 12. 2021, dle níž je žalobce zaměstnán na pozici truhlář s datem nástupu 16. 12. 2019. Zatímco tedy ministerstvo vnitřní z absence předložení řidičského průkazu sk. B ze strany žalobce, který hodnotilo jako doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců, učinilo závěr o odborné nezpůsobilosti žalobce pro výkon zaměstnání na pozici truhlář u daného zaměstnavatele VELECKÝ s. r. o. a tedy

v konečném důsledku důvod pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, žalobce v době rozhodování ministerstva vnitra již na této pozici u daného zaměstnavatele již několik měsíců pracoval, což prokázal i předmětnou pracovní smlouvou, dle níž není pro výkon daného zaměstnání existence řidičského oprávnění nezbytná. Krajský soud si je samozřejmě vědom skutečnosti, že to byl primárně sám zaměstnavatel VELECKÝ s. r. o., kdo v inzerátu na volnou pozici zveřejněném v centrální evidenci volných míst MPSV pod č. 12477040743 „Řidičský průkaz – řízení osobních automobilů – skupina B“ zahrnul jako „požadovanou dovednost“, nicméně z jeho vlastního jednání ať již v podobě uzavření smlouvy s žalobcem, anebo z následně vyplněného a ministerstvu vnitra zaslaného formuláře „Prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání dle § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců“ ze dne 14. 4. 2020, jednoznačně vyplývá, že požadovaná dovednost řidičského oprávnění sk. B pro něho nepředstavuje nezbytný požadavek (daný na roveň odborné způsobilosti) pro výkon daného zaměstnání na pozici truhláře.

20. Jelikož ministerstvo vnitra i přes tato skutková zjištění trvalo na tom, že žalobce zatížil svou žádost o prodloužení zaměstnanecké karty vadou v podobě nedoložení řidičského průkazu sk. B, coby dokladu prokazujícího odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců, což v konečném důsledku vyústilo v zastavení řízení o podané žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, přičemž žalovaná tento postup aprobovala jako správný, má krajský soud za to, že to byly naopak správní orgány, které svá rozhodnutí zatížily vadou nezákonnosti, spočívající v přepjatě formalistické interpretaci zákonem stanoveného požadavku na předložení dokladu prokazujícího odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců. Dle názoru krajského soudu mohla a měla žalovaná na místo nesprávné aplikace zásady koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu dovodit, a to s ohledem na skutková zjištění (nejen) z průběhu odvolacího řízení, že kvalifikace dovednosti v podobě řidičského oprávnění sk. B jako odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání truhláře ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců a tedy trvání na předložení řidičského průkazu sk. B coby obligatorní náležitosti žalobcem podané žádosti ze strany ministerstva vnitra představuje přepjatě formalistický přístup, jdoucí v konečném důsledku proti smyslu a účelu a nad rámec zákonem stanovených požadavků. Absurditu celé situace ostatně dokresluje skutečnost, že žalobce po celou dobu řízení před správními orgány disponoval řidičským oprávněním sk. B, byť vydaným ukrajinskými úřady. V této souvislosti nelze samozřejmě ponechat bez povšimnutí, že to byl primárně žalobce, kdo svou procesní pasivitou (nereagování na výzvu ministerstva vnitra) tuto situaci vyvolal, jelikož se mylně (z důvodu neznalosti příslušné právní úpravy) domníval, že musí předložit řidičský průkaz „platný na území EU“. Nicméně toto pochybení nemělo vyvolat důsledky v podobě zastavení řízení o jím podané žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu z důvodu, že žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení, jak učinilo ministerstvo vnitra, neboť se o podstatné vady žádosti nejednalo. Uvedené platí obzvláště za situace, kdy předmětná rozhodnutí správních orgánů vyvolávají důsledky pro pobytový status žalobce na území České republiky, včetně dopadů do jeho soukromého a rodinného života, byť nelze v tomto ohledu přisvědčit námitce žalobce, že by se žalovaná touto otázkou dostatečně (s přihlédnutím k obecnému charakteru tvrzení žalobce) v žalobou napadeném rozhodnutí nezabývala.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud proto s ohledem na výše uvedené rozhodnutí žalované zrušil z důvodu nezákonnosti dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu [§ 78 odst. 5 s. ř. s.] a bude tedy na ní, aby zajistil nápravu shora vytčených vad.
22. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
23. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna zástupce (advokáta) žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání, naopak za úkon právní služby v podobě dalšího podání ve věci samé – repliku krajský soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť jej s ohledem na stručné opakování žalobních námitek neshledal za účelně vynaložený,) ve výši $3 \times 3\,100$ Kč a tři režijní paušály ve výši 3×300 Kč, tedy celkem 10 200 Kč. Zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náklady řízení nezvyšují ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč.
24. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 14 200 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. února 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu